

raade. Jeg anbefaler derfor ærede Medlemmer at stemme for denne Ændring ved at stemme for de Ændringsforslag, jeg nævnte, nemlig Nr. 1, 7, 13, 17, 22 og 26.

Det under Nr. 4 stillede Ændringsforslag gaar ud paa at indføje den Bestemmelse, at hvor Talen er om Personer, hvis Indtægtsforhold er usikre, kan der lægges 20 pCt. til de ifølge Bekendtgørelsen gældende Indtægtsgrænser — det er det Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard og det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har omtalt. Denne Bestemmelse vender sig særlig mod Lønarbejderne, idet den hidtil fulgte Praksis har været den, at selv om en Arbejders Indtægt et enkelt Aar laa et Stykke over de gældende Indtægtsgrænser, har man alligevel regnet ham for ubemidlet Medlem, idet man har taget Usikkerhedsmomentet med i Betragtning. Jeg kan ikke se, der er nogen Grund til at fravige dette Princip, hvorfor jeg anbefaler at stemme imod Ændringsforslag Nr. 4.

Endelig skal jeg tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa 2 af mig stillede Underændringsforslag. Det første er Nr. 15 til Ændringsforslag Nr. 14. Ændringsforslag Nr. 14 tilsigter at udvide Frikørselsretten til alle ubemidlede Sygekassemedlemmer, og jeg kan give denne Paragraf min Tilslutning med Undtagelse af den allerede omtalte Bestemmelse i Paragraffens 6te Stykke, der bemyndiger Kommunalbestyrelsen til at opkræve en Kontrolafgift paa $\frac{1}{4}$ af Kørselsudgifterne, dog ikke udover 2 Kr. for hver Lægekørsel. Jeg hørte, at det ærede Medlem Hr. Weygaard ikke kunde gaa med til denne Kontrolafgift, og nu glæder jeg mig til, at jeg sikkert ogsaa faar det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Stemme til mit Underændringsforslag, thi det ærede Medlem talte jo om, at det, der stod i Forslaget, vilde han ikke stemme for — han vilde have lagt en anden Mening ind i Forslaget end den, der staar der, og en Mening, som slet ikke kan fremgaa af Forslaget. Naar nu det ærede Medlem Hr. Johannes Lou faar Besked af den højtærede Minister om, at det, han vil have der skal staa i Forslaget, i Virkeligheden ikke staar der, haaber jeg, det ærede Medlem vil stemme for mit Underændringsforslag, der gaar ud paa, at den paagældende Bestemmelse skal udgaa. Jeg maa sige, jeg følte mig glædelig overrasket ved ogsaa paa dette Punkt at faa en uventet Støtte fra det konservative Folkeparti.

Naar jeg ikke kan give den nævnte Bestemmelse min Tilslutning, er det, fordi jeg er bange for, at en saadan Kontrolaf-

gift, hvis den skal forstaas saaledes, som der staar i Forslaget, og ikke saaledes, som det ærede Medlem Hr. Johannes Lou ønsker det, vil gaa ud over de fattigste Sygekassemedlemmer.

Ved den nye Affattelse af Sygekasselovens § 15, Frikørselsparagraffen, sker der altsaa det, at Frikørselsretten udvides til flere Medlemmer. De fattigste har jo altid haft hel Frikørselsret, og nu siger man, at de, der er stillet lidt bedre, faar det ogsaa derigennem, at de, der har Køretøj og lignende, og de, der hidtil har været uden Frikørselsret, nu faar det, men samtidig indfører man den Bestemmelse, at hvis Kommunalbestyrelsen skønner det rigtigt, kan den forlange en Kontrolafgift paa indtil 2 Kr. for hver Gang, der sendes Bud efter Lægen, og denne Kontrolafgift skal betales af det Sygekassemedlem, som sender Bud efter Lægen. Ja, for den mere velstillede, der hidtil har maattet betale Lægekørsel selv, betyder det dog en Lettelse, at han kun skal betale $\frac{1}{4}$, hvorimod den fattigste, der hidtil har haft fri Lægekørsel, vil faa denne nye Byrde, hvis Kommunalbestyrelsen skønner, at det er nødvendigt at paalægge den. En saadan Ordning kan let føre til, at Folk undlader at hente Læge, naar det er nødvendigt.

Der er baade ved første Behandling og ogsaa nu ved anden Behandling talt meget om de mange Misbrug, som finder Sted. Jeg tror nu, man skal være en Smule varsom med at tale saa stærkt om Misbrug i vore Sygekasser. Den Sygekasseordning, vi har, og som har vokset sig saa stor og omfattende gennem de 35 Aar, den har bestaaet, vilde vist ikke have haft saa sund og frodig en Vækst i vort Folk, hvis der havde været Misbrug i den Grad, som der stadig peges paa. Jeg tror, vi maa prise os lykkelige her i Danmark, fordi vi har en saadan Sygekasseordning, og jeg tror ikke, det er til nogen Gavn, at man fra dette Sted søger at sværte vor Sygekasseordning mere sort, end der paa nogen Maade er Grund til.

Der er talt saa meget om Misbrug, men jeg vil ogsaa nævne, at der er Mennesker, som har ondt ved at forstaa, at det ogsaa kan være nødvendigt, at der sendes Bud efter Lægen til et fattigt Hjem. Man kan ogsaa tænke sig Misbrug eller uheldig Virkning paa den Maade, at den fattige Mand, for hver Gang han skal sende Bud efter Læge, i Betragtning af sin ringe Pengebeholdning kvier sig derved, fordi det koster saa og saa meget.

Ogsaa Sygekassenævnet udtaler sig